

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013201035
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013201035.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: Ing. X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/315/2013-19 zo dňa 19. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/315/2013-19 zo dňa 19. decembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 26.07.2013, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 16.07.2013 nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že námietky navrhovateľa uvádzané v opravnom prostriedku, na pojednávaní krajského súdu nemohol zohľadniť, lebo uvádzané zdravotné problémy boli známe pri posudzovaní navrhovateľa posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery o invalidite navrhovateľa, resp. určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z hľadiska posúdenia invalidity navrhovateľa. Iné závery nevyplývajú ani z tvrdení navrhovateľa uvádzaných na pojednávaní (že má ísť na operáciu ľavej nohy a operáciu žľčníka). Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa preto krajský súd nezistil. Navýšenie MPSVZČ druhostupňovým posudkovým lekárom o 10 % vyplýva z posúdenia novo doložených odborných lekárskejších nálezov.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom žiadal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

zrušil rozsudok krajského súdu, nakoľko súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a boli porušené podmienky konania zúčastnených strán.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 15. apríla 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný, na základe jeho žiadosti o invalidný dôchodok, dňa 16.07.2013 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím boli určené Trvalé následky po vybratí menisku, Kapitola XV., Oddiel G., položka 48., písmeno a), s mierou poklesu 10 %. Podľa posudku ide o posudzované u ktorého je príčinou nepriaznivého zdravotného stavu poškodenie väzivového aparátu kolenných kĺbov. V decembri 2012 sa pre poškodenie stredového menisku ľavého kolena podrobil artroskopickému riešeniu - odstránenie poškodenej časti stredového menisku. Následne

ortopéd hodnotí dobrý operačný efekt. Pridružené sú bolesti v pravom kolene, bez magneticou rezonanciou potvrdeného poškodenia väzivového aparátu v kolene, sú prítomné jemné zmeny na chrupavke kolenného kĺbu. Nie je prítomný významnejší funkčný deficit kolena. Objektívne pri vyšetrení je prítomné ľahké obmedzenie pohybu v kolene, flexia do 100 st., extenzia je plná, nie sú známky zápalu, či deformácie kolien, nie sú známky úbytku svalovej hmoty na dolných končatinách. Vzhľadom na uvedené, dobrý efekt artroskopie, primeraný rozsah pohybu v kolennom kĺbe, je rozhodujúce ochorenie zaradené do príslušnej kapitoly a položky s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 10 %. Okrem toho je navrhovateľ od mája 2013 v liečbe ortopéda aj pre bolesti v pravom ramene, kde sú magneticou rezonanciou popísané artrotické zmeny, bez významnejšieho funkčného deficitu. Podľa výroku tak navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe tohto posudku bolo odporkyňou vydané rozhodnutie, ktorým bola žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok, a preto bol jeho zdravotný stav posudzovaný znova dňa 24.09.2013, pričom posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava dospel k rovnakým záverom, ako pri predchádzajúcom posudzovaní.

Na základe konania o opravnom prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 19.11.2013 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Žiline. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie tu boli určené Trvalé následky po vybratí menisku, Kapitola XV., Oddiel G., položka 48., písmeno b), s mierou poklesu 20 %. Podľa posudku sa posudkový lekár oboznámil s celou doručenou zdravotnou dokumentáciou, so všetkými predloženými odbornými nálezmi a vykonal vlastné vyšetrenie. Navrhovateľ v dlhobnej liečbe ortopéda pre problémy hlavne s ľavým kolenným kĺbom, podľa zdrav. dokumentácie v roku 1980 odstránenie laterálneho menisku ľavého kolena, v 12/2012 čiastočné odstránenie mediálneho menisku ľavého kolena, pooperačne je hybnosť v kolennom kĺbe v rozsahu, s ľahkou predozadnou instabilitou, svalovo kompenzovanou. Pravý kolenný kĺb, koleno je bez funkčného obmedzenia rozsahu pohybov. Prítomná je chron. hypotrofia ľavého stehenného svalstva s dobrou tonizáciou, resp. len diskkrétne zníženou. Pre chron. instabilitu ľavého kolena s chron. Miernou hypotrofiou stehenného svalstva pri plnom rozsahu pohybu je MPSVZČ na dolnej hranici rozpätia t. j. 20 %. Ostatné ochorenia v dg záveroch pri osobitnom hodnotení svojou mierou neprevyšujú rozhodujúce zdravotné postihnutie, pri hodnotení vzájomných súvislostí MPSVZČ viac neovplyvňujú. Hybnosť v pravom ramennom kĺbe je plná, svalová sila je dobrá, úchopová schopnosť ruky zachovaná, prítomná je len palp. citlivosť subakromiálna. MPSVZČ nie je 10 %, ale je 20 %. Navrhovateľ tak ani podľa tohto posudku nie je invalidný.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov a na tieto odkazuje. Odvolací súd nezistil pochybenie krajského súdu, ani pokiaľ ide o priebeh konania či pojednávania. Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znížovať pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel.

Odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v správnom súdnictve súdy postupujú podľa 5. časti OSP preskúmajú zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov a v zásade nie je ich úlohou vykonávať resp. dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých preukázanie je podmienkou zistenia skutkového stavu už v správnom konaní.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by záver odporkyne spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Posudky posudkových lekárov predložené v konaní sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Posudky vypracované v tomto konaní dospeli k rovnakým záverom pokiaľ ide o rozhodujúce zdravotné postihnutie, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola navýšená z 10 % na 20 %. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov. Z jednotlivých posudkov vyplýva, že posudkoví lekári odborne posúdili a vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľa.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a priznanie náhrady trov konania odporkyni zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.